

[Chr. Nielsen.]

har maattet vende sig sydpaa, saa meget mere som det snart er adskillige Aar siden at Arealerne Nord for Byen var fuldt belagt. Jeg kan, som der i øvrigt ogsaa er givet Udtryk for her i Dag, ikke se rettere, end at det har skortet i alvorlig Grad paa Forudseenhed. Det siges bl. a. i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man i 1940 ikke skønnede, at der var Trang til at gaa bort fra Ruteautomobilerne paa Køgevejen over til andre Trafikmidler, og man paapegede yderligere, at Trafikken paa denne Strækning er steget meget stærkere end ventet. Nu maa vi betale for denne Mangel paa Forudseenhed. F. Eks. forhandles Arealer omkring Vallensbæk, der i 1940 blev udstykket til 20—30 Øre Alen, i Dag til 3—4 Kr. Alen, og det betyder, at naar vi skal ekspropriere Jord til Banen, vil Priserne i Dag komme til at blive 12—15 Gange højere end i 1940.

Imidlertid skal dette ikke virke afskrækkende i den Forstand, at vi viger tilbage for at anlægge den paatænkte Bane. Tværtimod. Som fremhævet af forskellige Ordførere er det uomgængeligt nødvendigt, at der sker noget her, og at det sker meget hurtigt. De sidste Somre har det langtfra været lutter Fornøjelse for Storkøbenhavns Beboere at tage paa Udflygt mod Syd. Ikke blot har de i Timevis maattet staa i Kø for at vente paa at komme med Automobilerne, men disse har været fyldt til Trængsel paa en Maade, som man daarligt kan forestille sig. Det gælder ikke alene, som det ærede Medlem Hr. Ernst Christiansen sagde, paa Søn- og Helligdage; selv paa Hverdage kniber det for Statsbanerne at afvikle Trafikken. F. Eks. Mandag Morgen har det Gang paa Gang vist sig, at i hvert Fald paa Strækningen nærmest Storbyen er det fuldkomment umuligt at komme med Vognene til de fastsatte Tider, og Passagererne har maattet imødesee en Ventetid paa baade halve og hele Timer ud over den fastsatte Tid.

Det er imidlertid mit Indtryk, at Statsbanerne har gjort alt, hvad der var menneskeligt muligt, for at samle saa mange Rutebiler sammen, som det overhovedet er muligt, saavel fra private Vognmænd som fra andre Statsbanestrækninger, og en afgørende Forbedring har det ogsaa været, at man sidste Sommer afkortede nogle af Ruterne for bestemte Vogne og derved hurtigere fik Returne hjem igen. Men det vil jo være adskillige Aar, før den nye projekterede Bane, der drøftes her i Dag, bliver en Realitet, og jeg synes derfor, der maa være Anledning til lige at fremsætte et Par Bemærkninger

om Rutebiltrafikken, saaledes som den foregaar i Dag.

Jeg har et Par Henstillinger at gøre til den højtærede Minister. Dette, at der er bestemte lange eller korte Ruter for de enkelte Rutebiler, bør ikke være ensbetydende med, at der paa Vogne, som f. Eks. udgaar fra Greve eller fra Solrød, og som ved Udgangspunktet ikke er fyldt, alligevel sættes et Skilt op, hvorpaa der staar „Gennemgaaende Vogn“, og at Vognene derefter kører gennemgaaende Kørsel til København, uanset om der staar rejsende ved Stoppestederne. Her maa der noget større Smidighed til, saa at disse saakaldte gennemgaaende Vogne, indtil de bliver fyldt, optager rejsende paa Strækningen.

Endelig er der Spørgsmaalet om Rutebilpladsen ved Valby Station. Den er i Vinter blevet ombygget og udvidet, men der mangler i meget høj Grad Læ for de rejsende. Som jeg har sagt, maa de rejsende ofte i halve og hele Timer vente i Kø paa at komme med Vognen, og jeg maa betegne det som ganske uanstændigt, at Statsbanerne fortsat byder de rejsende at staa udsat for Vind og Vejr, saa de ofte naar at blive gennemblødt, forinden de kan faa Plads i Rutebilerne. Der tiltrænges her nogle Halvtage, og det maa være muligt at faa dem sat op i denne Sommer.

Jeg vil meget stærkt anbefale det foreliggende Lovforslag.

Til Enkelthederne i Lovforslaget vil jeg knytte nogle Bemærkninger. Først dette, at det har forundret mig, naar vi har behandlet Sager i dette høje Ting, der drejer sig om Anlæg, Nybygninger eller Ombygninger af forskellig Art, at der da ikke til de Lovforslag, som forelægges, foreligger Tegninger, saa at Medlemmerne kunde blive bedre orienteret om de paagældende Sager. Hvad angaar den foreliggende Sag, synes jeg, det er ganske oplagt. De Bemærkninger, Lovforslaget indeholder, finder jeg ganske utilstrækkelige. Naar Statsbanernes Teknikere har udarbejdet Projekter for Linieføringen paa hele denne Strækning, turde det være en ganske naturlig Ting, at Tegningerne var til Disposition for Rigsdagens Medlemmer, saa at vi derigennem kunde uddybe vor Viden om Sagen og finde frem til, hvad der virkelig ligger i Lovforslaget. Jeg gaar ud fra, at saadanne Tegninger bliver forelagt i de Udvalg, der beskæftiger sig med Sagerne, men det er ikke i alle Tilfælde tilstrækkeligt, for der er jo andre end Udvalgsmedlemmerne, der skal tage Stilling til Spørgsmaalene. Jeg vil i